

Om årtusinder

Ja, om årtusinder kommer de på dampens vinger igennem luften hen over verdenshavet! Amerikas unge beboere gæster det gamle Europa. De kommer til mindesmærkerne her og til de da synkende stæder, således som vi i vor tid drager til Sydasiens hensuldrende herligheder.

Om årtusinder kommer de!

Themsen, Donau, Rhinen ruller endnu; Mont Blanc står med snetop, nordlysene skinner over Nordens lande, men slægt på slægt er støv, rækker af øjeblikkets mægtige glemte, som de der nu alt slumrer i højen, hvor den velhavende melhandler, på hvis grund den er, tømmer sig en bænk for at sidde og se ud over den flade, bølgende kornmark.

"Til Europa!" lyder det hos Amerikas unge slægt - "til fædrenes land, mindernes og fantasiens dejlige land, Europa!"

Luftskibet kommer; det er overfyldt med rejsende, thi farten er hurtigere end til søs; den elektromagnetiske tråd under verdenshavet har allerede telegraferet, hvor stor luftkaravanen er. Alt øjnes Europa, det er Irlands kyster der ses, men passagererne sover endnu; de vil først vækkes, når de er over England; dér betræder de Europas jord i Shakespeares land, som det hedder hos åndens sønner; politikken land, maskinernes land, er der andre der kalder det.

En hel dag bliver opholdet her, så meget tid har den travle slægt at give det store England og Skotland.

Farten går under kanaltunnelen til Frankrig, Karl den Stores og Napoleons land, Molière nævnes, de lærde taler om en klassisk og romantisk skole i den fjerne oldtid og der jubles for helte, skjalde og videnskabsmænd, som vor tid ikke kender, men som skal fødes på Europas krater: Paris.

Luftdamperen flyver hen over det land, hvorfra Columbus gik ud, hvor Cortez blev født, og hvor Calderon sang dramaer i bølgende vers; dejlige sortøjede kvinder bygger og bor endnu i de blomstrende dale, og i ældgamle sange nævnes Cid og Alhambra.

Gennem luften, over havet til Italien, hen hvor det gamle evige Roma lå; det er udslettet, Campagnen en ørk; af Peterskirken vises der en ensomstående murrest, men man tvivler om dens ægthed.

Til Grækenland, for at sove en nat i det rige hotel højt

på Olympens top, så har man været der; farten går mod Bosporus, for dér i nogle timer at hvile ud og se det sted, hvor Byzanz lå; fattige fiskere spænder deres net der, hvor sagnet fortæller om haremets have i tyrkernes tid.

Rester af mægtige byer ved den stærke Donau, byer, vor tid ikke kendte, flyves der hen over, men dér og dér ? mindernes rige stæder, de, som kommer, de, som tiden føder ? dér og dér daler luftkaravanen og løfter sig igen.

Dernede ligger Tyskland ? som engang omspændtes med det tætteste net af jernbaner og kanaler ? landene, hvor Luther talte, Goethe sang, og hvor Mozart i sin tid bar tonernes scepter! Store navne lyste i videnskab og kunst, navne, vi ikke kender. Én dags ophold i Tyskland og én dag for Norden, for Ørstedes og for Linnés fædreland og Norge, de gamle heltes og de unge nordmænds land. Island tages på hjemfarten; Geysir koger ikke længere, Hekla er slukket, men som sagas evige stentavle står den stærke klippeø i det brusende hav!

"I Europa er meget at se!" siger den unge amerikaner; "og vi har set det i otte dage, og det lader sig gøre, som den store rejsende" ? et navn nævnes, der hører til deres samtid ? "har vist i sit berømte værk: 'Europa set i otte dage'."

* * *